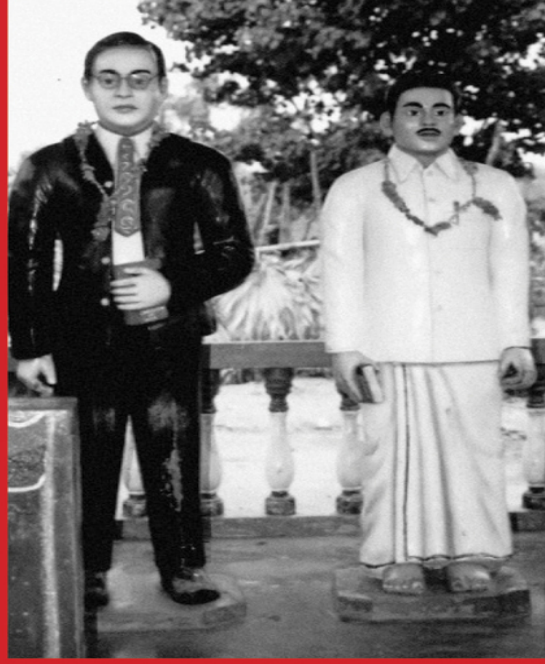

தமிழ்நாட்டில்
ஜாதி மற்றும்
தேர்தல்
அரசியல்

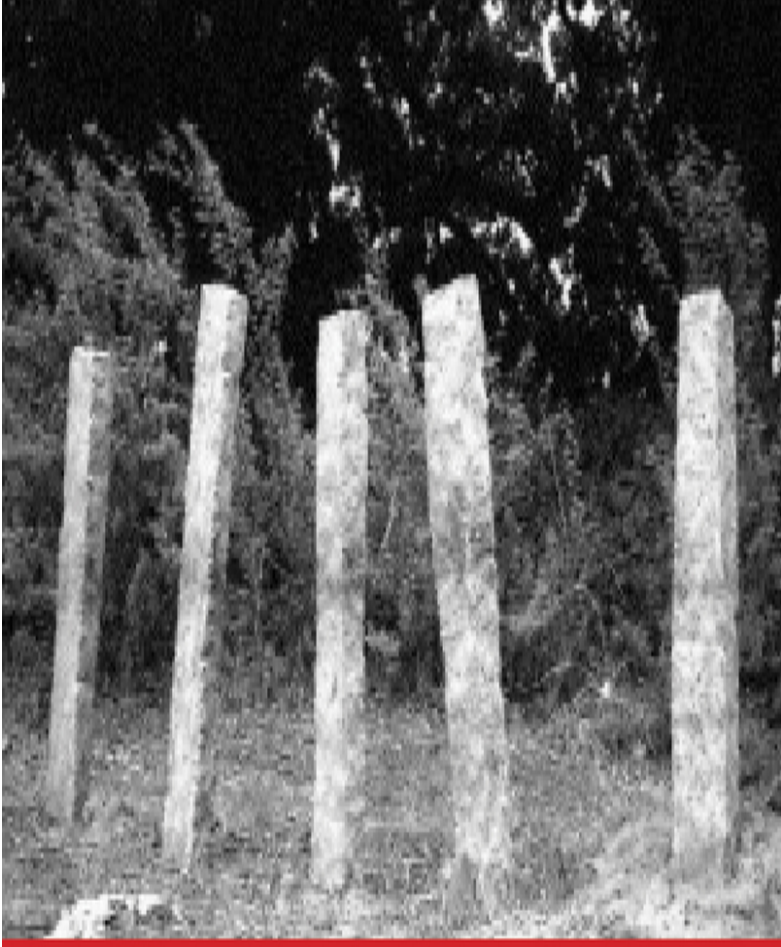

முதுகுளத்தூர் படுகொலை

கா.அ. மணிக்குமார்

தமிழாக்கம்: ச. சுப்பாராவ்

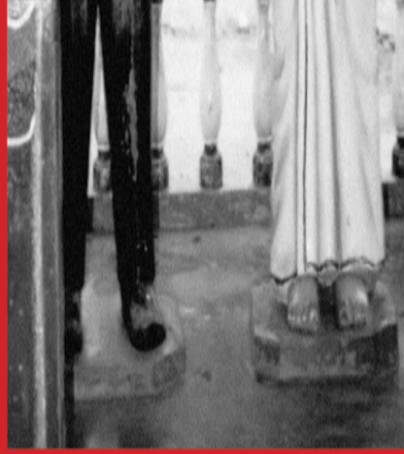

தமிழ்நாட்டில்
ஜாதி மற்றும்
தோர்தல்

அரசியல்

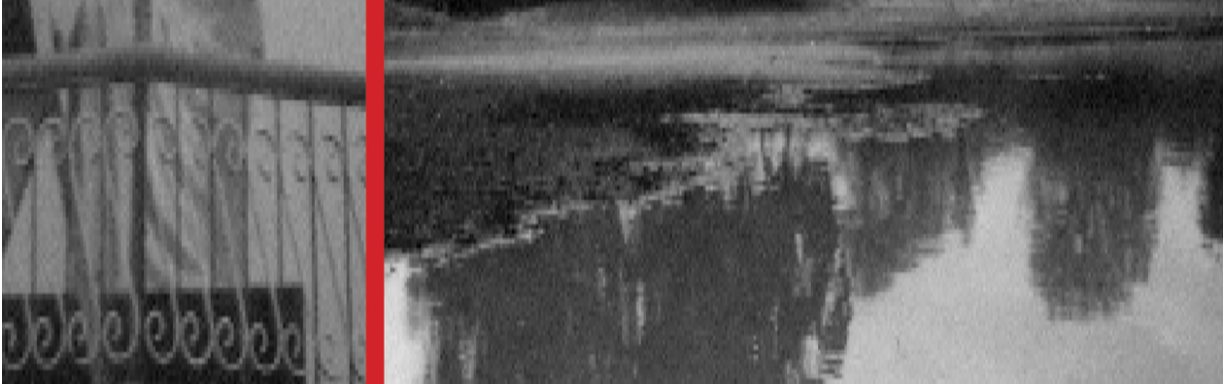

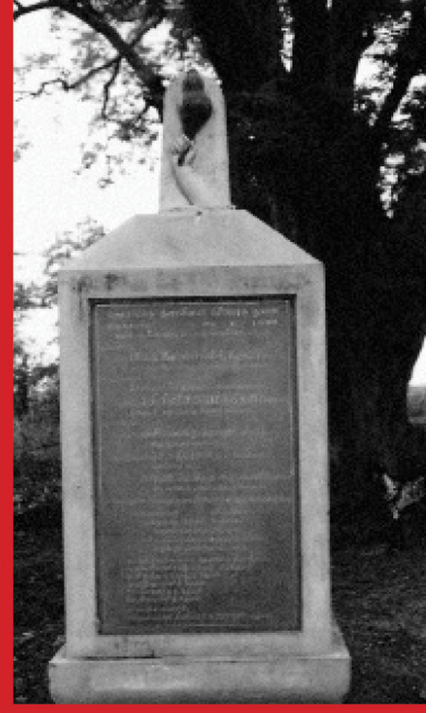
முதுகுளத்தூர் படுகொலை

கா.அ. மணிக்குமார்

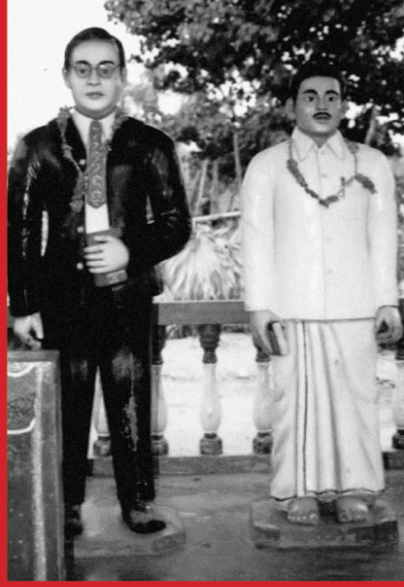

தமிழாக்கம்: ச. சுப்பாராவ்

தமிழ்நாட்டில்
ஜாதி மற்றும்
தேர்தல்
அரசியல்

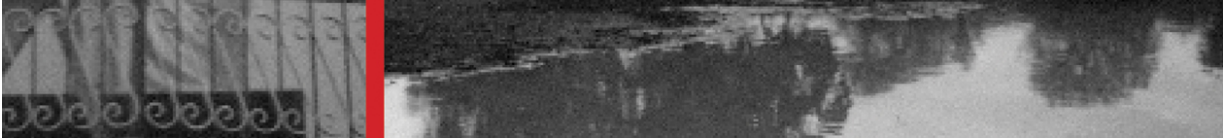

முதுகுளத்தூர் படுகொலை

கா.அ. மணிக்குமார்

தமிழாக்கம்: ச. சுப்பராவ்

முதுகுளத்தூர் படுகொலை

தமிழ்நாட்டில் ஜாதி மற்றும் தேர்தல் அரசியல்

கா.அ. மணிக்குமார்

தமிழாக்கம்: ச. சுப்பாராவ்

(in Tamil)

K.A. Manikumar

Translation: C. Subbarao

First Published: July, 2018

Originally Published Under the Title *Murder in Mudukulathur: Caste and Electoral Politics in Tamil Nadu*, LeftWord Books, New Delhi - 110095, (2017)

Published by

BHARATHI PUTHAKALAYAM

7, Elango Salai, Teynampet, Chennai - 600 018

Email: thamizhbooks@gmail.com

www.thamizhbooks.com

முதுகுளத்தூர் படுகொலை: தமிழ்நாட்டில் ஜாதி மற்றும் தேர்தல் அரசியல்

கா. அ. மணிக்குமார்

தமிழாக்கம்: ச. சுப்பராவ்

முதல் பதிப்பு: ஜூலை, 2018

வெளியீடு:

7, இளங்கோ சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018.

தொலைபேசி : 044 -24332424, 24356935 விற்பனை: 24332924

இணைத்த டூல்கள்... இணைத்த ரேர்த்தல்...

9444960935

All disputes subject to Chennai Jurisdiction only.

No other court will have the Jurisdiction to entertain any case except the competent court of Chennai.

விஷ்ணுவிற்காக

பொருளடக்கம்

முன்னுரை

I எதிர்பாராத படுகொலை

II படுகொலைக்கு முன்

III அரசாங்கத்தின் தலையீடும்

அதன் விளைவுகளும்

IV நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமும்

காங்கிரஸின் எதிர்வியூகமும்

முடிவுரை

பின்னிணைப்பு

நூற்பட்டியல்

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டின் கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1957ல் பயங்கரமான ஜாதி வன்முறை வெடித்தது. இந்த வரலாறுகாணாத வன்முறைக்கான

காரணங்கள் பல. ஆனால் உடனடியான தூண்டுதல் கீழ்க்கண்ட சம்பவம்தான்:

முத்துராமலிங்கத் தேவர் தமிழ்நாடு சட்டசபையிலிருந்து ராஜினாமா செய்தார். ஜூலை 1ம் தேதி அதற்கு ஒரு இடைத் தேர்தல் நடந்தது. கடும் போட்டிமிக்க அத்தேர்தலில் தேவரின் பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியினரும், காங்கிரஸ் கட்சியினரும் மோதினார்கள். மாவட்டம் முழுவதும் பரவிய வன்முறையில் பல கொலைகள் நடந்தன. பல வீடுகள் கொளுத்தப்பட்டன. அமைதியை நிலைநாட்ட மாவட்ட ஆட்சியர் சி.வி.ஆர். பணிக்கர் 1957 செப்டம்பர் 10ம் தேதி ஒரு அமைதிக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்.

கூட்டத்தில் பள்ளர் சமுதாயத் தலைவரான இம்மானுவல் சேகரன் கலந்துகொண்டதற்கு முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஆட்சேபித்தார். சேகரன் பள்ளர்களின் பிரதிநிதியல்ல என்றார் தேவர். முதுகுளத்தூர் சட்டமன்ற உறுப்பினரான (ரிசர்வ் தொகுதி) பள்ளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஏ.பெருமாள் தான் பள்ளர் சமுதாயத்தின் ஒரே பிரதிநிதி என்றார். பின்னர், ‘எனக்கு எதிராகப் பேசுமளவுக்கு இம்மானுவலை வளரவிட்டு விட்டீர்களே’ என்று தேவர் தனது ஆதரவாளர்களைக் கடிந்துகொண்டதாக செய்தி பரவியது. மறுநாள், பரமக்குடி ரயில் நிலையம் அருகே இம்மானுவல் கொலை செய்யப்பட்டுக் கிடந்தார். குற்றவாளிகளான அங்குசாமித்தேவர், பேயன் முனியாண்டித் தேவர் ஆகியவர்களைக் கைதுசெய்ய ஆய்வாளர் ராய் தலைமையில் ஒரு காவலர் படை கீழ்த்தாவல் சென்றது. இந்த இருவரைக் கைதுசெய்யும் முயற்சியில் போலீஸ் ஐந்து தேவர்களை சுட்டுக் கொன்றது. இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடுதான் ராமநாதபுரத்தில் ஏற்பட்ட வன்முறைக்குத் தூண்டுதல்.

பள்ளர்கள்மீதான தேவர்களின் தாக்குதல் அப்பகுதி முழுவதும் பரவி சேதங்களும், மரணங்களும் நிகழ்ந்தன. காவல் துறையினர் துரிதமாக செயல்பட்டனர். ஐந்து துப்பாக்கிச் சூடுகள் நிகழ்ந்ததைப் பத்திரிக்கைகள் வெளியிட்டன. விரைவிலேயே முத்துராமலிங்கத் தேவர் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் கீழ் (Preventive Detention Act, 1950) கைது செய்யப்பட்டார். சில சிறிய எதிர்ப்புச் சம்பவங்கள் நடந்தன எனினும் இந்தக் கைதால், அப்பகுதியில் தேவர்களின் தாக்குதல் நின்றது. 1957 அக்டோபர் இரண்டாவது வாரத்தில் வன்முறை முற்றிலுமாக முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. காவல்துறை நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக ஆங்காங்கே சில எதிர்ப்புகள் மட்டும் இருந்தன.

மரியாதைக்குரிய உயரதிகாரி எஸ்.வெங்கடேஸ்வரன் தலைமையில் அரசாங்கம் ஒரு விசாரணை ஆணையம் அமைத்தது. அவர் கீழ்த்தாவல் துப்பாக்கிச் சூடு குறித்து கவனமாக ஆராய்ந்தார். அப்பகுதிக் கிராமத்தினர் காவல்துறையினரை பயங்கர ஆயுதங்களால் தாக்கினார்கள் என்று கூறி, அவரது அறிக்கை துப்பாக்கிச் சூட்டை நியாயப்படுத்தியது. கிராமத்தின் ஐந்து தலைவர்களைக் கைது செய்து, அவர்கள் கைகளைக் கட்டி, போலீஸ் சுட்டுக்கொன்றது எப்படி நியாயமாகும் என்று எதிர்க்கட்சிகள் அந்த அறிக்கையை நிராகரித்தன. கீழ்த்தாவல் கொலைகள் மட்டுமன்றி, கிழக்கு ராமநாதபுரத்தின் அனைத்துத் துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவங்களுக்கும் சேர்த்து நீதிவிசாரணை வேண்டும் என்று கோரின. முதல்வர் கே.காமராஜர் தலைமையிலான காங்கிரஸ் அரசு எதிர்க்கட்சிகளின் கோரிக்கையை நிராகரித்தது. எதிர்க்கட்சிகள் காமராஜர் அமைச்சரவைக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தன.

மக்கள் மனதில் ‘முதுகுளத்தூர் கலவரம்’ என்று பதிந்துவிட்ட இந்த மோசமான சம்பவம் இன்றும் அவர்கள் மனதில் அழியா நினைவாக இருக்கிறது. தேவர்கள், பள்ளர்கள் இரு பிரிவினரும் இச்சம்பவத்தை நினைவில் கொண்டுள்ளனர். தேவர்கள் இதை ஒரு அரசு வன்முறையாக நினைவுகொள்ள, பள்ளர்கள் அதை மற்றுமொரு ஆதிக்க ஜாதி வன்முறையாக, ஆனால் தாங்கள் வீரமாக எதிர்த்த ஒரு வன்முறையாக நினைவுகொள்கிறார்கள். 1957 வன்முறையின் மையமான முதுகுளத்தூரின் நினைவுகளைப் பின்னால் வந்த காலங்களில் இரண்டு சமூகங்களுமே,

தத்தமது சமூகங்களை ஒன்றுதிரட்டப் பயன்படுத்தின. முதுகுளத்தூர் சம்பவம் தமிழ்நாட்டின் பின்னாளைய அரசியலிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது வெறும் வரலாற்று நிகழ்வு என்றில்லாமல் தமிழ்நாட்டில் இப்போதும் உயிரோடு இருக்கும் நினைவு.

1957ன் மோதல் கிழக்கு ராமநாதபுரத்தின் நீண்ட கால ஜாதி மோதல் வரலாற்றை நினைவுகூர வைக்கிறது. இங்கு முக்கியமான மோதல் தேவர் என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்ற முக்குலத்தோருக்கும் (மறவர், கள்ளர், அகமுடையார்) பள்ளர்களுக்கும்தான். பகைமை ஜாதிய பாரபட்சம் தொடர்பானது மட்டுமல்ல; பொருளாதார யதார்த்தமான நில உடைமையிலும் அது வேர்கொண்டிருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை முக்குலத்தோர் சட்டத்திற்குக் கட்டுப் படாமல் தம் விருப்பம் போல்தான் நடந்ததாகத் தெரிகிறது. அப்பகுதியில் கிட்டத்தட்ட அரசாங்கம் செயல்படவில்லையென்றே சொல்லலாம். அங்கிருந்த அதிகாரிகள் தாம் தாக்கப்படக்கூடும் என்று அஞ்சியதால், தங்களால் சட்டத்தை நிலைநாட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். முதுகுளத்தூரில் காலனிய அரசு குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தை (1871) அமுல்படுத்தியது. ஆனால் எந்தப் பயனும் இல்லை. கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் ஆதிக்க ஜாதியாக இருந்த தேவர்களின் சட்டம்தான் அப்பகுதி முழுவதும் நிலவியது. மற்ற ஆதிக்க ஜாதிகளைப் போலவே, முக்குலத்தோரும் தலித்துகள், குறிப்பாக பள்ளர்கள்மீது, கடுமையான ஒடுக்குமுறையைப் பிரயோகித்தார்கள். இதனால் பள்ளர்கள் பலரும் வெளி நாடுகளுக்குக் குடிபெயர்ந்தார்கள். புலம் பெயர் முடியாத நிலையில் கிறிஸ்துவ மதத்தில் சேர்ந்தார்கள். இந்த இடப்பெயர்வும், மதமாற்றமும் பின்னாளில் பள்ளர்கள் கல்வி பெற உதவியது. அவர்கள் தமது உரிமைகள் குறித்து உணர்வு பெறவும் துணை புரிந்தது.

1930களில் கிழக்கு ராமநாதபுரத்தின் பள்ளர்களிடையே ஆதிக்க ஜாதி ஒடுக்குமுறையை எதிர்ப்பதில் இதுவரை காணாத எழுச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால் அது முறைப்படுத்தப்பட்ட இயக்கமாக ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை. 1950 களின் ஆரம்பத்தில், படித்த பள்ளர் இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததாலும், முதலில் பெருமாள் பீட்டரும், பின்னர் இம்மானுவல் சேகரனும் தலைமையேற்றதாலும், பள்ளர்கள் ‘நலிவடைந்தோர் இளைஞர்

கழகம்' என்ற அமைப்பின் கீழ் திரண்டார்கள். தம் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் குடிமக்களாகப் பங்கேற்க ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியுடன் அரசியல் ரீதியாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆதரவாளர்களான அவர்கள் உ.முத்துராமலிங்கத் தேவர் மற்றும் தேவர்களே அதிகமாக இருந்த அவரது கட்சியான அகில இந்திய பார்வர்ட் பிளாக்கிற்கு எதிராக செயல்பட நேர்ந்தது.

‘தேவர்’ என்பது முக்குலத்தோர் சமூகங்களுக்கு பொதுவாக வழங்கப்பட்டு வந்த மரியாதைக்குரிய பட்டம். கிழக்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மறவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தார்கள்.

1957ம் ஆண்ட அரசு அறிக்கை ஒன்று மறவர்கள் பற்றி இவ்வாறு தெரிவிக்கிறது.

‘மறவர்கள் அல்லது தேவர்கள் அதிகம் படிப்பறிவற்றவர்கள். அவர்களால் தற்போது நிலவும் ஜனநாயகச் சூழலை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. நிலப்பிரபுத்துவ முறை வேகமாக மறைந்து வருவதை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மறவர்கள் மற்றும் அவர்களது தலைவர்களின் அச்சுறுத்தல்களால் நில வரியை வசூலிக்க முடியாத சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும், தலைமறைவான குற்றவாளிகளைக் கைது செய்ய முடியவில்லை. அச்சம் காரணமாக காவல், வருவாய்த் துறை மற்றும் இதரத் துறை அதிகாரிகள் அவர்களிடமிருந்து ஒதுங்கியே இருக்கிறார்கள். காவல்துறையின் வேலைகளைப் பஞ்சாயத்தார்கள்தான் பார்க்கிறார்கள். இப்பகுதியின் (கிழக்கு ராமநாதபுரம்) மறவர்கள் சட்டத்திற்கு அடங்காமல் தம் இஷ்டத்திற்கு நடந்து கொள்கிறார்கள்’ . [1]

அதே ஆண்டு, ராமநாதபுரத்தின் துணை ஆட்சியர் தமது அதிகாரிகள் இப்பகுதியில் வசிக்க மறுப்பதாகக் கூறினார். முத்துராமலிங்கத் தேவரையோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு தேவர் தலைவரையோ தாம் எரிச்சலூட்டி விடுவோமோ என்று அவர்கள் கவலைப்பட்டார்கள். எது அவர்களை எரிச்சல்படுத்தும்? அதிகாரிகள் கிஸ்தி வசூலிக்கச் சென்றாலோ அல்லது பிறரை வசூலிக்கச் சொல்லி அனுப்பினாலோ, அவர்களுக்குப் பிரச்சனை வரும். ஒவ்வொரு தாசில்தாருக்கும், துணை தாசில்தாருக்கும் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு

போலீஸ் படை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சங்கலெக்டர் ஆலோசனை கூறினார். [2]

மாவட்டத்தின் இந்த அதிகார சமன்பாட்டை ஒரு புறம் தேர்தல் ஜனநாயகம் இடையூறு செய்தது. மறு புறம் நாடார்களையும், பள்ளர்களையும் தம்மால் எளிதாக அச்சுறுத்த முடியவில்லை என்பதை தேவர்கள் உணர்ந்தார்கள். முதல் இரண்டு தேர்தல்களில் (1952,1957) முத்துராமலிங்கத் தேவரும், அவரது ஆதரவாளர்களும் ராமநாதபுரத்தின் பொது மற்றும் ரிசர்வ் தொகுதிகளில் எளிதாக வென்றார்கள். ஆனால் 1957 தேர்தலில் மாவட்டத்தில் காங்கிரஸ் தனது வாக்குகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது. தங்களுக்கான ஆதரவு சரிந்ததற்கு தேவரின் ஆதரவாளர்கள் வன்முறையால் பள்ளர்களுக்கு பதில் கூறினார்கள். முதலமைச்சர் காமராஜர் பள்ளர்கள் பக்கம் ஆதரவாக இருந்தது. ஜாதிரீதியான பிளவை அதிகரித்தது. தேர்தல் ஜனநாயகமும், வாழ்க்கைப் போராட்டங்களும் பழைய சமூகப் பிரிவினைகளை உசுப்பிவிட்டு, நவீன கால சச்சரவுகளுக்குள் ஜாதியைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது.

இந்த அரசியல் வியாபாரத்தில் வன்முறைதான் காசாக இருந்தது. ஆதிக்க வர்க்கத்தின் வன்முறை, ஒடுக்கப்பட்டோரின் வன்முறை என்று இருவிதமான வன்முறைகள் ராமநாதபுரத்தில் காணப்பட்டன. ஆதிக்க வர்க்கத்தின் வன்முறை வரலாற்று ஒட்டத்தில் பிறந்த புதிய சக்திகளின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும். ஒடுக்கப்பட்டோரின் வன்முறை ஒட்டுமொத்த மனித இனத்தின் விடுதலைக்கு உதவுவதாக இருக்கும். [3] இராமநாதபுரத்தின் ஆதிக்க வர்க்கத்தின் வன்முறை, ‘தீண்டத்தகாதோரின் மீதான வெறுப்பில்’ வேர்கொண்ட வன்முறை என்று இந்தியாவின் சமூகவியலாளர்களின் வர்ணனைக்குப் பொருத்தமாக உள்ளது.

‘இந்த வன்முறையின் பெரும்பகுதி உயர்ஜாதி அதிகாரத்தை நேரடியாகத் திணிப்பதிலிருந்து உருவாகவில்லை. மாறாக தமது வரலாற்று நிலமைகளைத் தகர்த்தெறிந்து, இந்த உலகில் முன்னேறுவதற்காக தீண்டத்தகாதோர் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கான உயர் ஜாதி எதிர்வினையாக இவ்வன்முறை உருவாகிறது. தனது அடிமைநிலையை தீண்டத்தகாதோர் எந்த அளவிற்கு எதிர்க்கிறார்களோ, அந்த அளவிற்கு

இந்த எதிர்வினையும் கடுமையாக இருக்கும்' என்று மென்டல்சன்னும், விக்ஜியானியும் கூறுகிறார்கள். [4]

எந்தவொரு சமுதாயத்திலும், சர்ச்சை என்பது பொருளாதார, அரசியல், சமூக, மாற்றங்களின் விளைவாக ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட முரண்பாடு, அதன் பின்விளைவாக சில சமூகக் குழுக்களுக்கு முன்னேற்றத்தையும் வேறுபல சாதகங்களை வழங்கும். மற்றவர்களுக்குப் பாதகங்களையும் பின்னடைவையும் தரும். இது பதட்டமான சூழலுக்கு எதிர்ப்புகளுக்கு, மோதல்களுக்கு இட்டுச் செல்லும். சமூக வாழ்வில் முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்க முடியாது என்று கூறும் அறிஞர்கள் முரண்பாடுகளையும், வன்முறையையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்கள். எதிர்ப்பு, பாராளுமன்றம், சட்டமன்றம், இதர அதிகார அமைப்புகள் போன்ற நிறுவனமயப்பட்ட வழிமுறைகளிலோ அல்லது அமைதியான வழிமுறையில் மக்களை வீதிகளில் திரட்டியோ காட்டப்பட்டால் அது சர்ச்சை ஆகும். மாறாக, எதிர்ப்பு கோபாவேசமாக வடிவம் கொண்டு அரசாங்க நிர்வாகிகளின் ஆதரவுடனோ, ஆதரவு இல்லாமலோ வீதிகளில் கலவரமாக வெடித்தால், அது வன்முறை ஆகும். [5] மனித கோபாவேசத்தால் உருவாகும் இந்த வன்முறை போர் வெறியோடு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. மனித உயிர்களுக்கோ, பொருட்களுக்கோ சேதம் விளைவிக்கும் நோக்கோடு பலத்தை பிரயோகிக்கும் தன்மை கொண்டதாக இது உள்ளது. [6] தனிநபர் வன்முறைக்கும், கூட்டு வன்முறைக்கும் தெளிவான வேறுபாடு உள்ளது. முன்னது கொலை முதலான குற்றங்களை உள்ளடக்கியது. பின்னது கலகங்கள், கிளர்ச்சிகளில் வெளிப்படுகிறது. கூட்டு வன்முறையிலும் கூட சில குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக திட்டமிட்டு நடத்தப்படும் வன்முறை (instrumental violence), ஒரு பிரச்சனைக்கு உணர்ச்சிவசப்பட்ட எதிர்வினையாக எழும் வன்முறை என்ற வேறுபாடு உண்டு. இந்த இடத்தில், வன்முறை என்ற சொல், 'பிறரைச் சார்ந்து வாழும் மக்கள் பிரிக்க முடியாத தம் உரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ளப் பிரயோகிக்கும் பலத்திற்குப்' பொருந்தாது என்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். [7]

மக்கள் அநீதியான சமூகச்சூழலில் கல்வி மற்றும் இதர சமூக சமூக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, பணி மற்றும் அரசு அலுவல்களில் சமமான

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

